

Слѣдъ това черкезитѣ запалили кѣщата на Георги Марангозовъ която изгорѣла а отъ нея и други се подпалили.

На 1-й Януарий запалено училището.

На 2-й запалена църквата Св. Георгий. Грабежа и убийствата въ този день били още въ по голѣмъ разгаръ. Мжжетѣ се испокрили по дупки, изби, тавани, а нѣкои впуснали въ нуждниците стѣлба и цѣлия день тамо прѣкарвали.

На 3-й турското население почнало да бѣга къмъ Одринъ. Чаршията и махалата Карбуна изцѣло обрани. Всяко едно турско сѣмейство натоварило по двѣ-три коля съ стока и покщнина а нѣкои и повечъ.

На 5-й по обѣдъ нападнжли около 300 д. черкези и щѣли да съсипатъ града съвършено. Нъ въ това врѣме се появили 80 д. казаци предвождани отъ Георги Ничковъ сливненецъ и щомъ ги съзрѣли черкезѣтѣ, единъ прѣзъ други избѣгнали, а пѣки и гражданитѣ като ги счели за черкези, не излѣзнали да ги посрѣщнатъ.

Слѣдующитѣ невинни душици сж станали жѣртва на турския произволъ и повечето на 2-й Януарий.

Болсурана Пенчо, Добре Карнубатловъ, Ов. Василевъ синъ,
 Булка Гергевица, Иванъ Димитровъ, Пѣвица Панайотова,
 Велчо Панайотовъ, Иванъ Кжнчевъ, Петръ Ивановъ,
 Вълко Черневъ. Иванъ Михайловъ, Раде Димовъ,
 Вас. Г. Х. Жековъ, Ив. Балимезовъ, Стоянъ Василевъ,
 Вълчо Топузларчето, Кургиската Иваница, Стоянъ Желевъ,
 Георги Атанасовъ, Коле Великовъ, Тодоръ Минковъ,
 Гачо Кантарджиевъ, Коле Петровъ, Чобанъ Велико.
 Добре Ивановъ, Нено Дяковъ,
 Димитръ Парушевъ, Овчаръ Жеко,

Иванъ Кандилафта, изгорѣлъ въ църквата св. Георги.

Никола Кандилафта, закланъ вътрѣ въ църквата.

Священникъ Георги Сиѣговъ се скрилъ на тавана въ една кжща, нъ като падналь свода на запалената църква св. Георги, така силно изгърмѣлъ, щото, мнозина помислили че руситѣ сж пристигнжли и гърмжтъ съ топоветѣ. Священника слѣзнахль отъ тавана, войниците го уловили и намѣсго убили.

Священникитѣ Иванъ Михалакиевъ и Тоте Драгиевъ, уловени въ кжщята си, подигравани, мжчели, истезавани и като овци заклани.